

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 39/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2002 predbežne prerokoval návrh I. N., t. č. v Ústave na výkon väzby, Chorvátska č. 5, Bratislava, ktorým namietal porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I z 23. júna 2000 sp. zn. 3 Nt 75/00, a takto

r o z h o d o l :

Návrh I. N. **o d m i e t a** ako podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 2. apríla 2002 doručený návrh I. N. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým namietal porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom orgánov činných v trestnom konaní pri jeho vzatí do väzby a uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) z 23. júna 2000 sp. zn. 3 Nt 75/00, ktorým rozhodol o jeho vzatí do väzby.

Navrhovateľ v súvislosti s označeným postupom orgánov činných v trestnom konaní a rozhodnutím okresného súdu namietal porušenie aktuálne platných ustanovení § 75, § 76

ods. 4 a § 77 Trestného poriadku a následne ustanovenia čl. 17 ods. 4 ústavy, „pretože nebola dodržaná lehota môjho odovzdania súdu do 24 hodín od zadržania“, a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Navrhovateľ namietal nezákonný a neústavný postup orgánov činných v trestnom konaní pri jeho vzatí do väzby a uznesenie okresného súdu z 23. júna 2000 sp. zn. 3 Nt 75/00, ktorým rozhodol o jeho vzatí do väzby. Toto uznesenie v spojení s uznesením

Krajského súdu v Bratislave z 5. septembra 2000 sp. zn. 6 Nto 171/00 nadobudlo právoplatnosť dňom 5. septembra 2000.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu je však jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (I. ÚS 38/98). Ústavný súd nemá pochybnosti, že toto ustanovenie napriek niektorým zmenám v príslušnej ústavnej úprave naďalej vykonáva čl. 127 ústavy a rešpektovaním rovnováhy medzi potrebou ochrany základných práv a slobôd na jednej strane a potrebou ochrany princípu právnej istoty a nadobudnutých práv na strane druhej plní rovnaký účel, aký plnilo v období platnosti a účinnosti predchádzajúceho znenia tohto ustanovenia ústavy a aký plní jeho súčasné znenie.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, že podstatou tvrdení sťažovateľa o porušení označených základných práv a slobôd sú skutočnosti, ku ktorým došlo najneskôr dňom 5. septembra 2000, že v čase, keď bol ústavnému súdu predmetný návrh podľa čl. 127 ústavy podaný, t. j. 2. apríla 2002, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom a že odo dňa, keď došlo k tvrdenému porušeniu základného práva a slobody, mal navrhovateľ k dispozícii dostatočne dlhú lehotu na to, aby na ochranu svojich základných práv a slobôd využil ten právny prostriedok, ktorý mu ústava vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd priznávala do 31. decembra 2001, bolo potrebné jeho návrh posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2002